

การวิจัยเชิงพรรณนา

วรรณกรรม

คืองานหนังสือ งาน
 ประพันธ์ บท
 ประพันธ์ทุกชนิดทั้งที่
 เป็นร้อยแก้วและร้อย
 กรอง เช่น หนังสือ
 จุลสาร สิ่งเขียน
 สิ่งพิมพ์

* วรรณคดี

- หนังสือซึ่งแต่งดี มี
 คุณค่าด้านเนื้อหา
 สาระ และคุณค่า
 ทางวรรณศิลป์ เช่น
 เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน
- เป็นหนังสือที่คนอ่าน
 ไม่อยากให้สูญไป เพื่อให้
 คนรุ่นหลังได้รักษาไว้
- มีผู้ยกย่องเป็นเพราะ
 กาลเวลาที่ผ่านไปมาพิสูจน์
 เป็นที่ยอมรับ

วรรณคดีมุขปาฐะ

คือ วรรณคดีที่ถ่ายทอด
สืบต่อกันมาปากต่อปาก
เช่น นิทานพื้นบ้าน
เพลงพื้นบ้าน บทร้องเล่น
ของเด็ก

วรรณคดีลายลักษณ์

คือ วรรณคดีที่มีการจด
บันทึกไว้ในต้นฉบับสมุดไทย
ต้นฉบับใบลาน หรือเป็น
หนังสือในปัจจุบัน

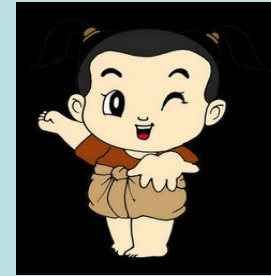
การวิจักษ์และการวิจารณ์วรรณคดี

การวิจักษ์วรรณคดี

เป็นการอ่านโดยใช้ความคิดพิจารณา
ไตร่ตรอง กลับกรอง แยกแยะ และ
แสวงหาเหตุผล เพื่อประเมินคุณค่าของ
วรรณคดีได้อย่างมีเหตุผล

การวิจารณ์วรรณคดี

เป็นการ**แสดงความคิดเห็น**
เกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน แล้วสามารถ
บอกได้ว่า วรรณคดีเรื่องนั้นดีหรือไม่ดี
อย่างไร ชอบหรือไม่ชอบด้วยเหตุผลใด

ความสำคัญของวรรณคดี

วรรณคดี เป็นมรดกที่บรรพบุรุษทิ้งไว้ และเป็นที่ยอมรับทุกทอด
เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ความนิยมดังกล่าวนี้สังเกตได้จากความนิยม
ของผู้อ่าน ฝั่ง เล่า อ้างถึง หรือนำมาเล่นเป็นมหรสพ สืบต่อกันมา

วรรณคดีมักจะแสดงสภาพชีวิตของคนในสมัยที่มีการประพันธ์
วรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ขณะเดียวกันก็มักจะ แทรกแนวความคิด และ ปรัชญา
ชีวิต ของกวีได้ช่วยกลวิธีอันแยบยล จนก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจแก่ผู้อ่าน
และชวนให้ผู้อ่าน เกิดอารมณ์ร่วมไปกับกวี เสมอจึงกล่าวได้ว่าวรรณคดีมี
คุณค่าทั้งในทางประวัติศาสตร์ สังคม และอารมณ์ ตลอดจนมีคุณค่าในด้าน
คติสอนใจ

รูปแบบของวรรณคดี

วรรณคดีร้อยกรอง

หมายถึง คำประพันธ์ที่
เรียบเรียงให้เป็นระเบียบถูกต้อง
ตามฉันทลักษณ์ โดยเน้นจังหวะ
ของเสียงซึ่งเกิดจากการกำหนด
พยางค์ เป็นวรรค เป็นบาท
หรือเป็นบท การสลับน้ำเสียง
หนักเบา การกำหนดระดับเสียง
โดย**บังคับสัมผัส**

วรรณคดีร้อยแก้ว

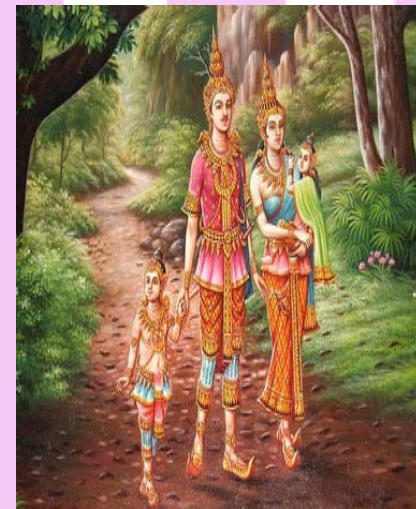

หมายถึง คำประพันธ์ที่**ไม่**
กำหนดบังคับตามฉันทลักษณ์
แต่จะใช้เพื่อเพิ่มความไพเราะก็ได้
วรรณคดีร้อยแก้วเน้นความ
สละสลวยไพเราะเหมาะเจาะด้วย
เสียงและความหมาย

ประเภทของวรรณคดีไทย

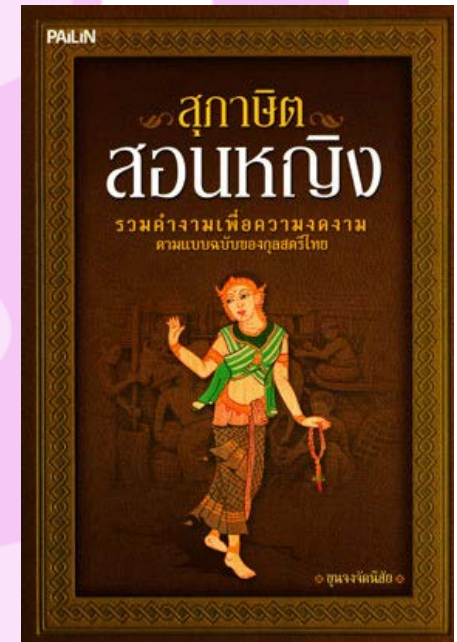
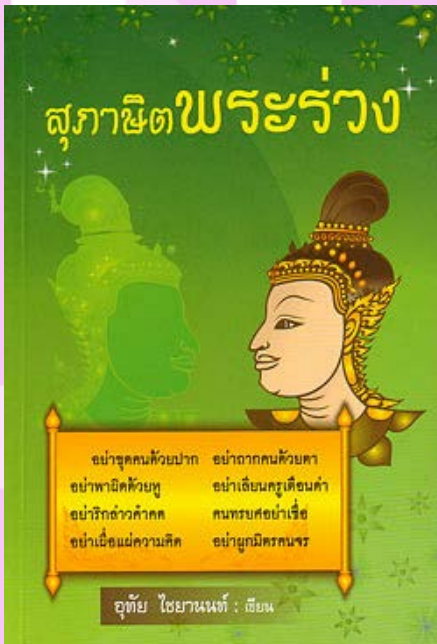
เนื้อหาในวรรณคดีไทยนั้นอาจมีหลากหลาย อาจจำแนกได้ตามลักษณะเนื้อและเรื่องราวดังต่อไปนี้

๑) **วรรณคดีศาสนา** มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างศรัทธาและสั่งสอนให้เข้าใจสาระของศาสนา เช่น ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก ไตรภูมิพระร่วง

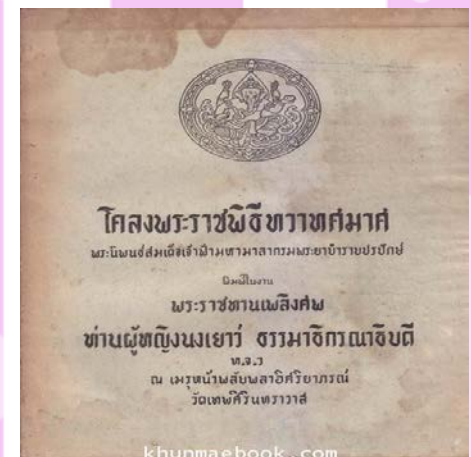
ประเภทของวรรณคดีไทย

๒) วรรณคดีคำสอน รอนาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประพฤติปฏิบัติ เช่น สุภาวศิตพระร่วง โคลงโลกนิติ สุภาวศิตสอนหญิง

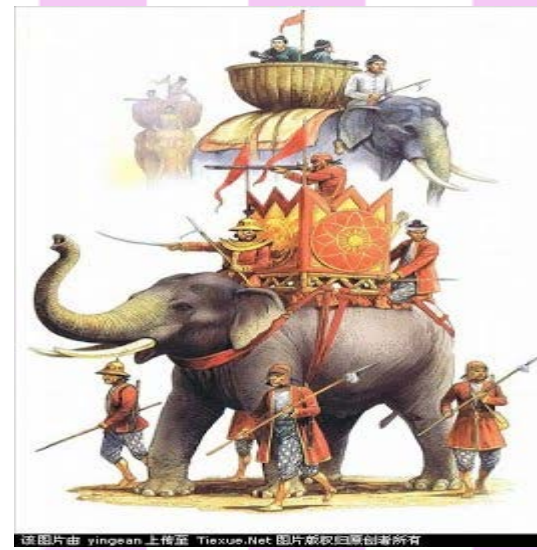
ประเภทของวรรณคดีไทย

๓) วรรณคดีขนบธรรมเนียมและพิธีกรรม มี ๒ ลักษณะคือ เป็นบทที่นำไปใช้ในการประกอบพิธี มีเนื้อหาและการใช้ภาษาที่ไพเราะ เช่น กาพย์เห่เรือ มหาชาติกลอนเทศน์ อีกลักษณะหนึ่งคือ มีเนื้อหาหรือรายละเอียดเกี่ยวกับพิธีกรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ เช่น พระราชนิพนธ์สิบสองเดือน โคลง พระราชนิพนธ์ทวาทศมาส

ประเภทของวรรณคดีไทย

๔) **วรรณคดีประวัติศาสตร์** มักมีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกสงคราม การสฤติวีรชนที่กล้าหาญ และเล่าถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในบ้านเอง เช่น ศิลาจารึก พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ลิลิตตะเลงพ่าย

ประเภทของวรรณคดีไทย

๕) **วรรณคดีนิราศ** มีเนื้อหาพรรณนาความรักความอาลัยของกวีที่ต้องจากนางอันเป็นที่รัก หรือเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับการเดินทาง การบรรยายสภาพสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งการแสดงทัศนะต่อเหตุการณ์ที่กวีพบเห็นขณะเดินทาง เช่น นิราศนรินทร์ นิราศภูเขาทอง

ประเภทของวรรณคดีไทย

จ) วรรณคดีเพื่อความบันเทิง มักมีเนื้อหามาจากนิทาน
จักร ๆ วงศ์ ๆ หรือนิยายท้องถิ่นที่มีเค้าเรื่องจริง เนื้อหาเป็น
นิทานนั้นเหมาะสำหรับการแต่งเป็นวรรณคดี เพราะมีความครบ
ทุกอรรถรส เช่น รามเกียรติ์

จุดประสงค์ของการอ่านวรรณคดี

มีแนวทางในการอ่านดังนี้

- ๑) ไม่ควรอ่านเพื่อความเพลิดเพลินอย่างเดียว
- ๒) ควรแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์วรรณคดีเรื่อง
ที่อ่านด้วย
- ๓) ควรอ่านวรรณคดีที่มีคุณค่าและได้รับการยก
ย่อง

หลักเกณฑ์การวิจัยวรรณคดี

การวิจัยวรรณคดีจะมีหลักเกณฑ์กว้าง ๆ สำหรับเป็นแนวทางให้แก่ผู้ศึกษาและวิจารณ์วรรณคดี ดังนี้

๑. ประวัติความเป็นมาของหนังสือและประวัติผู้แต่ง
๒. ลักษณะการประพันธ์
๓. เนื้อเรื่องย่อ
๔. การวิเคราะห์เรื่อง

๑. ประวัติความเป็นมาของหนังสือ และประวัติผู้แต่ง

ในการศึกษาประวัติความเป็นมาของวรรณคดี นักเรียนควรมีความรู้เรื่องสมัยที่แต่ง ระยะเวลาที่แต่ง ผู้แต่ง และที่มาของหนังสือเล่มนั้น ๆ ซึ่งรวมทั้งควรมีความรู้เรื่องรสนิยมและค่านิยมของสมัยที่แต่งวรรณคดีด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยศึกษาให้ผู้อ่านเข้าใจว่า เหตุใดกวีสมัยหนึ่งจึงนิยมแต่งนิราศประเภทกลอนมากที่สุด ผู้เป็นต้นโวหารนั้นคือใคร

๑. ประวัติความเป็นมาของหนังสือ และประวัติผู้แต่ง

ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับประวัติผู้แต่ง นักเรียนควรจะสนใจ
ในประเด็นสำคัญๆ ๒ ประเด็นคือ ประเด็นแรก ได้แก่ การ
พิจารณาว่าชีวิตของผู้แต่งมีอิทธิพลต่อผลงานของเขามากน้อย
เพียงใด ประเด็นที่ ๒ ได้แก่ การพิจารณาว่าผลงานเรื่องนั้น ๆ
สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตผู้แต่งมากน้อยเพียงใด

๒. ลักษณะการประพันธ์

๑) ร้อยกรอง คืองานประพันธ์ที่มีลักษณะบังคับหรือการแต่งในการกำหนดคณะ หนังสือร้อยกรองสามารถจำแนกได้เป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ ๕ ประเภท คือ

๑.๑) **โคลง** เป็นร้อยกรองที่มีระเบียบบังคับคณะ คำเอก คำโท และสัมผัสเป็นสำคัญ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทใหญ่ๆคือ

(๑) โคลงสุภาพ

(๒) โคลงคั่น

(๓) โคลงโบราณ

๒. ลักษณะการประพันธ์

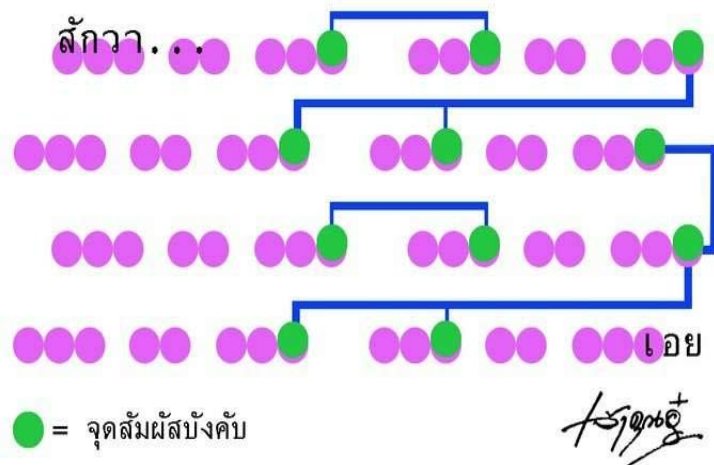
๑.๒) **ฉันท** เป็นร้อยกรองที่มีลักษณะบังคับ คสุ ลหุ หรือ คำที่มีเสียงหนักเบาบังคับจำนวนคำและสัมผัสเป็นสำคัญ เช่น อินทรวีเชียรฉันท

๑.๓) **กาพย์** เป็นร้อยกรองที่มีระเบียบบังคับคล้ายฉันท จะต่างกันว่ากาพย์ไม่ได้กำหนด คสุ ลหุ เท่านั้น เช่น กาพย์ยานี
กาพย์ฉบัง

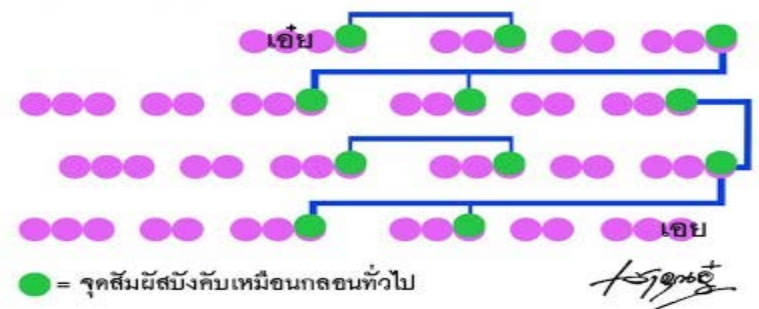
๒. ลักษณะการประพันธ์

๑.๔) กลอน เป็นร้อยกรองที่บังคับคณะ สัมผัส และเสียง
 วรรณยุกต์แบ่งออกเป็นหลายประเภท และมีชื่อต่างกันอย่าง
 เช่น กลอนสุภาพ ,กลอนสัทวา(ขึ้นต้นคำว่าสัทวา ลงท้าย เอย)
 กลอนดอกสร้อย (พยางค์ที่ ๒ คำว่า เอ้ย ลงท้าย เอย)

กลอนสัทวา

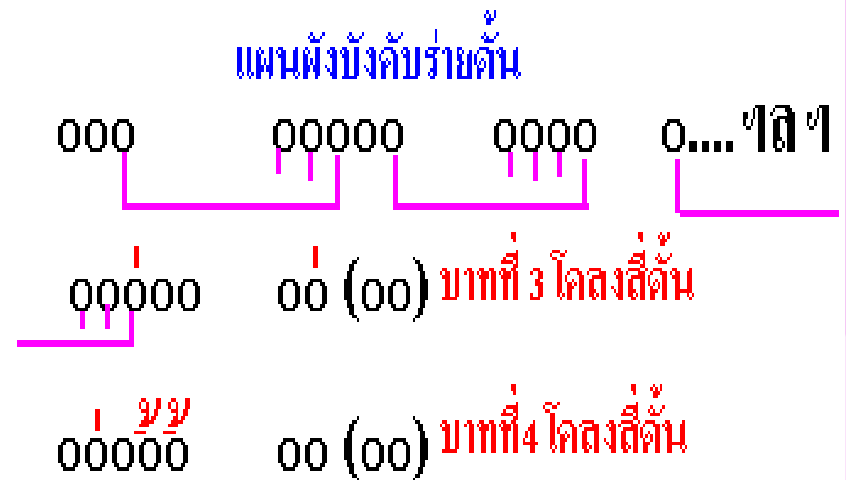
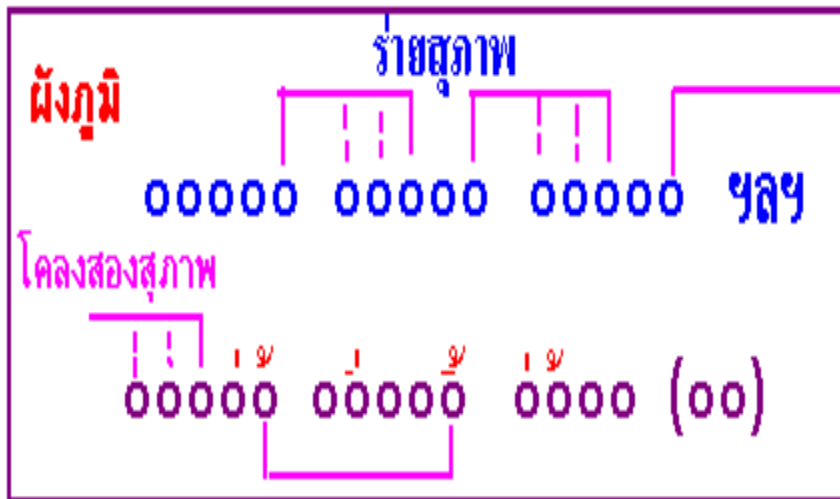
กลอนดอกสร้อย

- กลอนเขี่ยกลอนไทย...มีหลากหลาย มากอยู่ ดูเฟ่งพิศ
 นี้ดอกสร้อย ร้อยอักษร กลอนประดิษฐ์...อย่าเขียนผิด มีส่วนคล้าย สัทวา
- เริ่มต้นมา สี่คำ เน้นคำ "เอ้ย"...แล้วต่อเลย วรรคสอง คล้องภาษา
 ที่คล้ายกับ ร้อยอักษร กลอนสัทวา...ตอนจบมา ที่ทิ้งท้าย คำว่า "เอย"

๒. ลักษณะการประพันธ์

๑.๕) **ร่าย** เป็นร้อยกรองที่บังคับคณะ สัมผัส ร่ายบางประเภท **บังคับ** คำเอก คำโทด้วย เช่น ร่ายสุภาพ ร่ายคั่น
ร่ายที่ไม่บังคับ คำเอก คำโท คือ ร่ายยาว ร่ายโบราณ

๒. ลักษณะการประพันธ์

นอกจากนี้ยังมีคำประพันธ์ย่อย ซึ่งเกิดจากการประสมกัน
ของ คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ เช่น

๑. กาพย์ + โคลง เรียกว่า กาพย์เห่เรือ และ กาพย์ห่อโคลง

๒. ร่าย + โคลง เรียกว่า ลิลิต

๒. ลักษณะการประพันธ์

๒) ร้อยแก้ว หมายถึง งานประพันธ์ที่ไม่มีลักษณะบังคับ
ในการแต่งหรือกำหนดคณณะอย่างร้อยกรอง เป็นหนังสือที่
เรียบเรียงตามภาษาที่ใช้เขียนหรือพูดกันทั่วไป

๓. เนื้อเรื่องย่อ

ผู้ศึกษาควรอ่านหนังสือที่จะวิจารณ์อย่างพินิจพิเคราะห์ เพื่อค้นหาความหมายของตัวอักษรให้ได้ในขั้นต้น เป็นทำนองว่า อ่านเอาเรื่องราว ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แล้วสรุปเป็นเนื้อหา เรื่องย่อไว้ จะได้เป็นพื้นฐานในการอ่านทำความเข้าใจต่อไป

๔. การวิเคราะห์เรื่อง

การวิเคราะห์เรื่องได้แก่ การแยกแยะองค์ประกอบย่อยของเรื่อง เพื่อให้รู้จักลักษณะ และความสำคัญของแต่ละส่วน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของแต่ละส่วนย่อยที่ประกอบเป็นวรรณคดีเรื่องหนึ่ง ๆ ดังนี้

๑. โครงเรื่อง
๒. ตัวละคร
๓. ฉาก
๔. กลวิธีการแต่ง

การพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

๔.๑ การใช้คำ สามารถแยกย่อยออกได้ดังนี้

- การเลือกสรรคำเหมาะกับเนื้อเรื่อง เลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับเนื้อความ บริบท ตัวละคร ฉันทลักษณ์ เช่น

แลถนัดในเบื้องหน้าโน่นก็เขาใหญ่ยอดเยี่ยมโพยมอย่าง
พยับเมฆ มีพรรณเขียวขาวคำแดงคูคิเรกคั่งรายรัตนนพมณีแนม
น่าใครชม ครั้นแสงพระสุริยะส่องระคมก็ดูเด่นคังดวงดาววาวแว
วะวาบๆ ที่แว้งวุง วิจิตรจรัสจรัญรุ่งเป็นสีฟ้าพุงพันเพียง
คัคนมพรพื้นนภากาศ

การพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

- การเลือกสรรคำที่มีเสียงเสนาะ
- การสัมผัส
- สีลาจังหวะ
- การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ
- การเล่นคำ
- การใช้สำโวหารและกวีโวหาร

การสัมผัส

สัมผัส คือการใช้ถ้อยคำให้มีเสียงสัมผัสคล้องจอง เช่น การใช้สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร เช่น

ภูษายกพื้นคำอำไพ

สอดใส่ดลององค์ทรงวันเสาร์

เจียรบาดคาครัคหน่วงเนา

ปั้นเหน่งเพชรเพชรไพเราะพรรณราย

ตาทิศทับทรวงห้วงห้อย

สวมสร้อยสังวาลประสานสาย

ทองกรแก้วกิ่งพริ้งพราย

ร่ำมรงค์เรือนรายพลอยเพชร

ลีลาจังหวะ

ลีลาของร้อยกรองเกิดจากการบังคับคำครุ ลหุ ก็จัดเป็น
คุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่ทำให้ร้อยกรองมีเสียงเสนาะ เช่น สามัคคีเภท
คำฉันท์ ตอน พระเจ้าอชาตศัตรูกริ้ววัสสการพราหมณ์ โดยเลือกใช้ทิสว
ฉันท์

เอออุเหม่นะมึงซิข้างกระไร

ทุกาสสตุลฉะนี้ไฉน

ก็มาเป็น

ศึก บ ถึงและมึงก็ยังมีเห็น

จะน้อยจะมากจะเย็น

ประการใด

การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ

เช่น เสียงฟ้าร้อง เสียงผึ้งบิน เสียงน้ำไหล เสียงกลอง เป็นต้น
เช่น

"ทึ้งยุงชุมรุมกัดคปิดเปรี๊ยะประะ เสียงด้วะพะผึ่งພັບປຸບປັບແປะ"

จากคำประพันธ์ข้างต้น ผู้อ่านจะได้ยินเสียงตบยุงค้วงเปรี๊ยะประะ
ด้วะพะ และได้ยินเสียงยุงบินผึ่งພັบ

การเล่นคำ

การเล่นคำ ได้แก่ การซ้ำคำ และการเล่นเสียง สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดความงามทางภาษาของร้อยกรองทั้งสิ้น เช่น

เห็นจากจากแจกก้าน

เกมระกำ

ถนักระกำกรรมจำ

จากซ้ำ

บาปใดที่โททำ

แทนเท่า ราแม่

จากแต่คาบนี้หน้า

พี่น้องคงถนอม

จินตภาพ

จินตภาพ คือ ภาพที่เกิดขึ้นในความรู้สึกของคนตามที่ได้เคยมีประสบการณ์ อาจเป็นภาพที่เห็นด้วยใจคิดหรือด้วยความรู้สึกก็ได้ เช่น

"จนแถมแจ่มแสงตะวันเห็นพันธ์ผัก
คุณำรักบรรจงส่งเกสร
เหล่าบัวเพื่อนแลสล้างริมทางจร
ก้ามกุ่มชอนเสียดสาหร่ายใต้วงคา
สายตึงแกมแซมสลับต้นตบเต่า
เป็นเหล่าเหล่าแลรายทั้งซ้ายขวา
กระจับจอกดอกบัวบานพกา
คาชคาคูขาวคั่งขาวพราย"

อุปมา

การเปรียบเทียบแบบอุปมา คือการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำเชื่อม เหมือน คุจ ด้ง คล้าย ปาน ด้ง เจก แม้ ประหนึ่ง กลเพียง เป็นต้น

"เมื่อนั้น

ท้าวกะหมังกุนิงแข็งขัน

ได้ฟังกริ้วด้งเพลิงกัลปี

จึงกระชั้นสีหนาทประภาสไป"

กวี เปรียบความโกรธว่ารุนแรงมาก เหมือนไฟที่ไหม้ล้างโลก

อุปลักษณ

การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ ได้แก่ การเปรียบเทียบ
โยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดหนึ่ง โดยไม่มีคำแสดงการ
เปรียบเทียบให้เห็น หากมีก็จะใช้คำว่า เป็น เท่า คือ มาเชื่อมโยง
ความคิดนั้น

- เธอคือดอกไม้แต่ฉันนั้นคือหมาวัด
- ชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของชาติ

อติพน

เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก หรือความคิดของกวี เพื่อเน้น
ย้ำความหมายของเรื่องให้หนักแน่นยิ่งขึ้น เช่น

"ดอกไม้ป่าปรงกลั่นประทีนป่า อบอุ่นมาลัยทั่วไพรกว้าง
หอมจนหอมหัวใจไปเคว้งคว้าง เคลิ้มถวิลกลิ่นปรางอบกลางทรวง"

คำประพันธ์ข้างต้น กล่าวว่ ความหอมของดอกไม้ หอมจนทำให้
ใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัว

สัญลักษณ์

คือ การใช้สิ่งหนึ่งๆ การกระทำหรือท่าทางเป็นตัวแทนของ
อีกสิ่งหนึ่ง เช่น

"อันความกรุณาปราณี จะมีใครบังคับก็หาไม่
หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากฟากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน"

สัญลักษณ์ที่ปรากฏในคำประพันธ์ คือ "ฝน" แทนความ
เมตตา

บุคคลวัต

คือ การสมมติให้สิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีความคิด สิ่งที่เป็นนามธรรม หรือสัตว์ให้มีสติปัญญา อารมณ์ หิวกระหายอาการเหมือนมนุษย์ เช่น

"นางแย้มเหมือนนางแย้ม

ยวนสมร

ใบโบกกลกวักร

เรียกไต้

ชองนางคลี่สาหร่ายขอร

โบกเรียก พระดา

เชษฐราชชมไม้ไผ่

กึ่งกัมถวายกร"

นามนัย

การใช้คำหรือวลีที่บ่งลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมา
แสดงความหมายแทนสิ่งนั้นทั้งหมด เช่น

เวที แทน การแสดง

เมืองโอ่ง แทน จังหวัดราชบุรี

เก้าอี้ แทน ตำแหน่งหน้าที่ของผู้บริหาร

ข้าวปลา แทน อาหาร

สัทพจน์

คือ การเปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนแบบให้เห็นท่าทาง แสง สี ได้
ยินเสียงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ หลายอย่างรวมกันก็ได้ มักจะพบในความ
เป็นธรรมชาติ หรือเรื่องคนตรี หรือเรื่องใช้ตามวิถีชาวบ้าน เสียง
สัตว์ เสียงคลื่น เสียงลม เสียงฝนตก ฯลฯ การใช้ภาพพจน์
ประเภทนี้จะทำให้เหมือนได้ยินเสียงนั้นจริง ๆ

ตัวอย่าง เช่น ลูกหมาร้องบ๊อก ๆ ลูกนกร้องจ๊ิบ ๆ ลูกแมว
ร้องเหมียว ๆ

การพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

๕) **ทัศนะกวี** หรือกวีทัศน์ ได้แก่การที่กวีแสดงความคิดเห็นตามแนวนึกคิดของกวีปกติเมื่อเราเห็นอะไร เราก็มองเห็นเฉพาะรูปร่างหรือกิริยาอาการต่างๆที่ปรากฏแก่สายตาเราเท่านั้น แต่กวีนั้นเห็นต่างจากเรา เพราะกวีเห็นได้ด้วยใจและความนึกคิด

การพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

๖) **ความคิดสร้างสรรค์** หมายถึง ความคิดริเริ่มที่มาจากตัวของกวีเอง ซึ่งยังไม่เคยมีปรากฏในที่ใดมาก่อน หรือถ้าจะได้ความคิดมาจากกวีรุ่นเก่า ก็ต้องนำมากล่าวถึงในแง่มุมที่แตกต่างออกไปจากเดิม

๗) **ท่วงทำนองการแต่งของกวี (Stele)** กวีแต่ละคนย่อมมีแนวการแต่ง เป็นแบบเฉพาะของตนเอง จนผู้อ่านสามารถสรุปได้

การวิเคราะห์ท่วงทำนองการแต่งของกวี หมายถึง การศึกษา เรื่องวิธีการใช้คำ สีสลา จังหวะ สัมผัส และวิธีการใช้โวหารของกวี ตลอดจนการศึกษาเรื่องทัศนคติของกวีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วย

การพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

๘) แนวคิดและจุดมุ่งหมายในการแต่ง แนวคิด หรือแก่นของเรื่องหมายถึงสาระสำคัญที่ผู้แต่ง ต้องการสื่อมายังผู้อ่าน สาระดังกล่าวนี้จะปรากฏขึ้น สม่่าเสมอขณะที่เนื้อเรื่องดำเนินไป เมื่อผู้อ่านได้อ่าน เรื่องจนจบก็จะเกิดความเข้าใจและสรุปได้ว่าแนวคิด ของเรื่องนั้นคืออะไร

การพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

๙) คุณค่าด้านต่างๆของวรรณคดี วรรณคดีที่ดีต้องให้คุณค่าหลายประการเช่น

๙.๑) คุณค่าทางอารมณ์ วรรณคดีที่ดีต้องทำให้ผู้อ่านเกิดความคล้อยตามไปด้วยอาจจะเป็นอารมณ์ที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ หรือมีทั้งสองประการก็ได้

๙.๒) คุณค่าด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ตำนาน ภาษา ประเพณี ความเชื่อ และวัฒนธรรมต่างๆ ของสมัยที่แต่งวรรณคดีเรื่องนั้นๆ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับประวัติและบุคลิกภาพของกวีด้วย

การพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

๙.๓) คุณค่าด้านคติธรรมหรือการใช้ให้เห็นความจริงแท้ของชีวิต

๙.๔) คุณค่าด้านปัญญาหรือความคิด

๙.๕) คุณค่าด้านวรรณศิลป์ เป็นการพิจารณาศิลปะในการ
แต่งบทประพันธ์เป็นการศึกษาเรื่องความไพเราะของบทประพันธ์

๑. ความไพเราะอันเกิดจากรสคำ

๒. ความไพเราะอันเกิดจากรสความ

คุณค่าของวรรณคดี

วรรณคดีมีบทบาทเหมือนงานศิลปะอื่น ๆ คือ **สร้างความบันเทิงใจ**

และ **ความจรรโลงใจ**

สร้างความบันเทิงใจ คือ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ความจรรโลงใจ คือ การยกระดับจิตใจของผู้อื่นให้มีจิตใจที่

ซัดเกล้าและอารมณ์ที่กล่อมเกล้า

คุณค่าด้านอารมณ์

คุณค่าด้านคุณธรรม

ศิลปะการประพันธ์ในวรรณคดีไทย

๑. การเล่นเสียง

เล่นเสียงพยัญชนะ

เล่นเสียงวรรณยุกต์

เล่นเสียงสระ

จิบจับเงาเงาเง้า

รังมา

จอกจาบจั่นจรรจา

จำจำ

เค้าค้อยค้อยคอยหา

เห็นโทษ

ซอนซอนซ้อนสรวิหน้า

นึ่งเร้าเอาขวัญ

(โคลงอักษรสามหมู่ ของ พระศรีมโหสถ)

ดูหนูลี่ง

งูลี่ง

หนูลี่ง

รูปงูลี่ง

ดงขี้ด

พร

หนูลี่ง

ลี่ง

งูลี่ง

งูลี่ง

หนูลี่ง

รูปงูลี่ง

(ภาพห่อโคลงประพาสธารทองแดง พระนิพนธ์ เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร)

๒. การเล่นคำ

เล่นคำพ้อง

พ้องรูป

พ้องเสียง

เล่นคำซ้ำ

เล่นคำเชิงถาม (คำถามเชิงวาทศิลป์)

เบญจวรรณจันต์มาลี เหมือนวันเจ้าอนพิให้ตามวาง

(บทละครเรื่อง รามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า

จุฬาโลก)

เห็นรอกหักเหมือนหนึ่งรักพี่รอร่า

แต่รอกทำรังทุกข์มาตามทาง

(นิราศพระบาท ของ สุนทรภู่)

...แต่แม่เที่ยวเซซังเสาะแสวงทุกแห่งห้องหิมเวศ ทั่วประเทศทุกราวป่า
สุดนัยนาที่แม่จะตามไปถึงแล สุดโสตแล้วที่แม่จะชับทราบฟังลำเนียง
สุดสุรเสียงที่แม่จะรำเรียกพี่ไรร้อง สุดฝีเท้าที่แม่จะเยื้องย่องยกลงเหยียบดิน
ก็สุดสิ้นสุดปัญญาสุดหาสุดค้นเห็นสุดคิด....

(มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี จำนวนของเจ้าพระยาพระคลัง (หน))

เปลก็ไกวดาบก็แกว่งแข็งหรือไม่

ไม่อดหยิ่งหญิงไทยมิใช่ชั่ว

ไหนดไถดากกรากรำไหนดทำคร้าว

ใช้รู้จักแต่จะยั่วผิวเมื่อไร

(นารีเรื่องนาม พระนิพนธ์ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์)

คุณแม่หนาหนักเพ็ญ

พสุธา

คุณบิทรดุจอา -

กาศกว้าง

คุณพี่ฟ้างศิขรา

เมรุมาศ

คุณพระอาจารย์อ้อ

อาจสู้อาคร

(โคลงโลกนิติ พระนิพนธ์ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร)

ไม่คลาดเคลื่อนเหมือนองค์พระทรงเดช

แต่ดวงเนตรแดงดูดังสุริย์ฉาย

ทรงกำลังดังพระยาคชาพลาย

มีเขี้ยวคล้ายชนนี้มีศักดา

(นิทานคำกลอน เรื่องพระอภัยมณี ของสุนทรภู่)

โอรเจ้าดวงสุริยันจันทรทั้งคู่ของแม่เอ๋ย แม่ไม่รู้เลยว่าเจ้าจะหนีพระ มารดาไปสู่พาราไดซ์ไม่รู้ที่.....

(มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ลำนวนของเจ้าพระยาพระคลัง (หน))

แพดเสียงสิงหนาทบรรหาร เหม่มนอหังการหยาบใหญ่

(บทละครเรื่อง อิเหนา พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

...ฝูงทิวาชาติชวนกันชื่นชมถวายชัย ส่งเสียงไสเสนาะป้าร้องเป็นภาษา
มนุษย์ อำนวยพร...ต่างต่าง ก็ทูลถวายพร พระเพรียกพร้องร้อง
ถวายพระพรกันซึ่งแซ่

(มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์จุลพน พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

โทสะอาจจะโดดโลดข้ามรั้ว ไม่เกรงกลัวบัญญัติเลย

(เวนิชวาณิช พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)

ตราบนูนศิรินทร์
รักบ่หายตราบหาย
สุริยจันทร์ขจาย
ไฟแล่นล้างสีหกล้า

ขาดสลาย แลแม่
หกฟ้า
จากโลก ไปฤา
ห่อนล้างอาลัย

(นิราศนรินทร์ ของ นายนรินทร์ธิเบศร์)

ต้อยตะริดติดตีเจ้าพี่เอ๋ย
แอ้อออยสร้อยฟ้าสุมาลัย

จะละเลยเร่ร้อนไปนอนไหน
แม่เด็ดได้แล้วไม่รังให้ห่างเขย

(นิทานคำกลอน เรื่องพระอภัยมณี ของสุนทรภู่)

แนวข้อสอบ O-NET

๑. คำประพันธ์ในข้อใดต่อไปนี้มีสาระสำคัญแตกต่างจากข้ออื่น

ก. ช่อฟ้าตระการกลจะหยัน จะเยาะยั่วที่หม่มพร

ข. หางหงส์ผจงพิจิตรงอน คุงกวัคนภาลัย

ค. บราลีพิลาศสุภจรูญ นภศุลประภัสสร

ง. ตาบทิศสะอึ้งแก้วกุดั่น สังกวาลัยวรรณมรกตรุ้งร่วง

แนวข้อสอบ O-NET

๒. หากนักเรียนพิจารณาวรรณคดี โดยใช้เกณฑ์ของเนื้อหา และจุดประสงค์ในการแต่ง ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. พระอภัยมณีจัดเป็นวรรณคดีศาสนา
- ข. ไตรภูมิพระร่วงจัดเป็นวรรณคดีศาสนา
- ค. สุภายิตพระร่วงจัดเป็นวรรณคดีศาสนา
- ง. นิราศนรินทร์คำโคลงจัดเป็นวรรณคดีศาสนา

แนวข้อสอบ O-NET

๓. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. นักเรียนควรเน้นการอ่านวรรณคดีเพื่อความเพลิดเพลินเท่านั้น
 - ข. นักเรียนควรอ่านวรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องเท่านั้น
 - ค. ในการอ่านวรรณกรรม นักเรียนควรแสดงความคิดเห็นประกอบการอ่านหรือการตีความด้วย
 - ง. นักเรียนควรตีความวรรณกรรมตามที่กวีได้นำเสนอไว้เท่านั้น
- เนื่องจากกวีเป็นผู้แต่งวรรณกรรมขึ้นมา ฉะนั้น กวีจึงเป็นผู้ที่มีความเข้าใจวรรณกรรมเรื่องนั้นมากที่สุด

แนวข้อสอบ O-NET

๔. “ชมเชยคิดใช้หน้า นวลนาง
เดือนตำหิ้งวงกลาง ต่ายแต่้ม”

บทประพันธ์ข้างต้นมีความโดดเด่นด้านวรรณศิลป์อย่างไร

- ก. กลวิธีการเล่นคำ โดยใช้วิธีการสัมผัสอักษรจากคำว่า ต่าย แต่้ม
- ข. กลวิธีการเล่นคำ โดยใช้วิธีการสัมผัสอักษรจากคำว่า นวล นาง
- ค. กลวิธีการหลากคำ โดยใช้วิธีการสัมผัสอักษรจากคำว่า ตำ(หิ้ง)

ต่าย แต่้ม

ง. กลวิธีการหลากคำ โดยใช้คำไวพจน์คำว่า แข เดือน หมายถึง
พระจันทร์

แนวข้อสอบ O-NET

๕. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. นันทลักษณ์มีความสำคัญในฐานะที่เป็นตัวกำหนดอรรถรสของวรรณคดี

ข. เสียงหนักเบาในบทประพันธ์ประเภทฉันทส่วงผลต่ออรรถรสของวรรณคดี

ค. คำประพันธ์ประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองมีลักษณะร่วมกัน โดยการให้ความสำคัญกับคุณค่าทางวรรณศิลป์

ง. วรรณคดีประเภทร้อยแก้วมีลักษณะเฉพาะ คือ ให้ความสำคัญกับนันทลักษณ์เป็นหลัก ส่วนวรรณคดีประเภทร้อยกรองให้ความสำคัญกับคุณค่าทางวรรณศิลป์เท่านั้น

แนวข้อสอบ O-NET

๖. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. รายทุกประเภทบังคับค่าเอก ค่าโท

ข. ฉันทเป็นร้อยกรองที่มีระเบียบบังคับเสียงหนัก เบา

ค. กาพย์เป็นคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองที่มีลักษณะบังคับ

จำนวนคำ

ง. กลอนเป็นคำประพันธ์ที่มีระเบียบบังคับเฉพาะคณะ สัมผัส และ
เสียงวรรณยุกต์

แนวข้อสอบ O-NET

๓. ข้อใดมีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์เนื้อหาแตกต่างจากข้ออื่น

ก. ฉาก

ข. ตัวละคร

ค. โครงเรื่อง

ง. เสียงสัมผัส

แนวข้อสอบ O-NET

๘. ข้อใดต่อไปนี้มีถ้อยคำที่แสดงภาพเคลื่อนไหว

ก. เรือชัยไวว่องวิ่ง

รวดเร็วจริงยิ่งอย่างลม

ข. เรือสิงห์วิ่งแผ่น โผน

โจนจากคลื่นพื้นฟ้าฟอง

ค. เสียงสรรวลระรื้นี่

เสียงแก้วพีหรือเสียงใคร

ง. พระลอลีลาศฟ้า

ดินไหว

แนวข้อสอบ O-NET

๘. คำประพันธ์ในข้อใดไม่มีการเล่นเสียงพยัญชนะ

ก. น้บฉวยชกฉกช้่า

ฉุบฉ้บ

ข. เตะตีต๋อยต๊บต๊บ

ตบต๊ก

ค. โถมทุบทุ่มถองท้บ

ถ้บท้าว

ง. ย้งแต่ตัวย้งต๋อง

ห๋องไต้ถ้ยมี

แนวข้อสอบ O-NET

๑๐. คำประพันธ์ในข้อใดไม่ปรากฏภาพเคลื่อนไหว

ก. ย่อมกระสอบกรอบแกรบกระไกรกริก

ก ลักพริกพลิกแพลงตะแคงหงาย

ข. บรรดาเพื่อนเตือนตื่นขึ้นแข่งแซ่

บ้างจอแจจัดการประสานเสียง

ค. ผู้หญิงหยิกตะกายผู้ชายทับ

เสียวหนุบหนับเหนาะแหะแยะขยำ

ง. เห็น โศกใหญ่ไถลน้ำระกำแฝง

ทั้งรักแฉงแฉมสวาทประหลาดเหลือ

แนวข้อสอบ O-NET

๑๑. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้กลวิธีการแต่ง

ข. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้สภาพสังคมโดยรวมในยุคสมัยของกวีได้

ค. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้คุณค่าทางวรรณศิลป์จากบทประพันธ์

ง. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้พัฒนาการในการประพันธ์ของกวีได้

แนวข้อสอบ O-NET

๑๒. คำประพันธ์ในข้อใดไม่ปรากฏคติความเชื่อของสังคมไทย

ก. จะสู้ม้วยด้วยองค์พระทรงธรรม์

ตามเมืองไปสวรรค์ชั้นฟ้า

ข. ถวายตัวพระองค์ทรงธรรณี

จะได้เกียรติยศปรากฏ

ค. โอ้มีกรรมทำไว้แต่ไรมา

พบเห็นหน้าลูกแล้วจะแคล้วกัน

ง. ชาตินี้มีงมีแต่สองหัตถ์

จงไปอุบัติเอาชาติใหม่

แนวข้อสอบ O-NET

๑๓. คำประพันธ์ข้อใดมีสาระสำคัญแตกต่างจากข้ออื่น

- ก. ผมยวเกล้ากระหวัดตัดไม้เข้า เหตุด้วยเขาคงทนทั้งมนต์ขลัง
- ข. อดสำห้ฝนไพลทารักษาตัว ค่อยยังชั่วมีนเมื่อยที่เหน้อยกาย
- ค. แกตักน้ำร่ำรดหมคราคี ช่วยขจัดสีโชมขมมันสิ้นเป็นชาม
- ง. เสวยน้ำฝั้นพระพักตร์ไปบูรพาทิศ เจริญฤทธิ์ชันษาสถาผล

แนวข้อสอบ O-NET

๑๔. “เรียนมทนทุกข์แต่เช้า

มาสู่สุขคืนแจ้ญ

ชายใดจากสมรเป็น

จากถู่วันเดียวได้

คำประพันธ์ข้างต้นใช้ภาพพจน์ประเภทใด

ก. อุปลักษณ์

ค. อุปมา

ถึงเย็น

หม่นไหม้

ทุกข์เท่า เรียมเลย

ทุกข์ปี่มปานปี”

ข. อธิพจน์

ง. สัทพจน์

แนวข้อสอบ O-NET

๑๕. ข้อใดใช้กลวิธีการประพันธ์ต่างจากข้ออื่น

ก. นิจจาฟ้ายังร้องไห้

ข. ดอกหญ้ายิ้มหวานกับลานหญ้า

ค. ฉันมองคลื่นรีนเร่เข้าห่อฝั่ง พร้าฝากฝั่งรักดีไม่มีสอง

ง. ร้อนรุ่มหมองไหม้เหมือนสุ่ม

ฟ้าดำมืดมิดเหมือนม่านคลุม

เฉลย

๑. คำประพันธ์ในข้อใดต่อไปนี้มีสาระสำคัญแตกต่างจากข้ออื่น

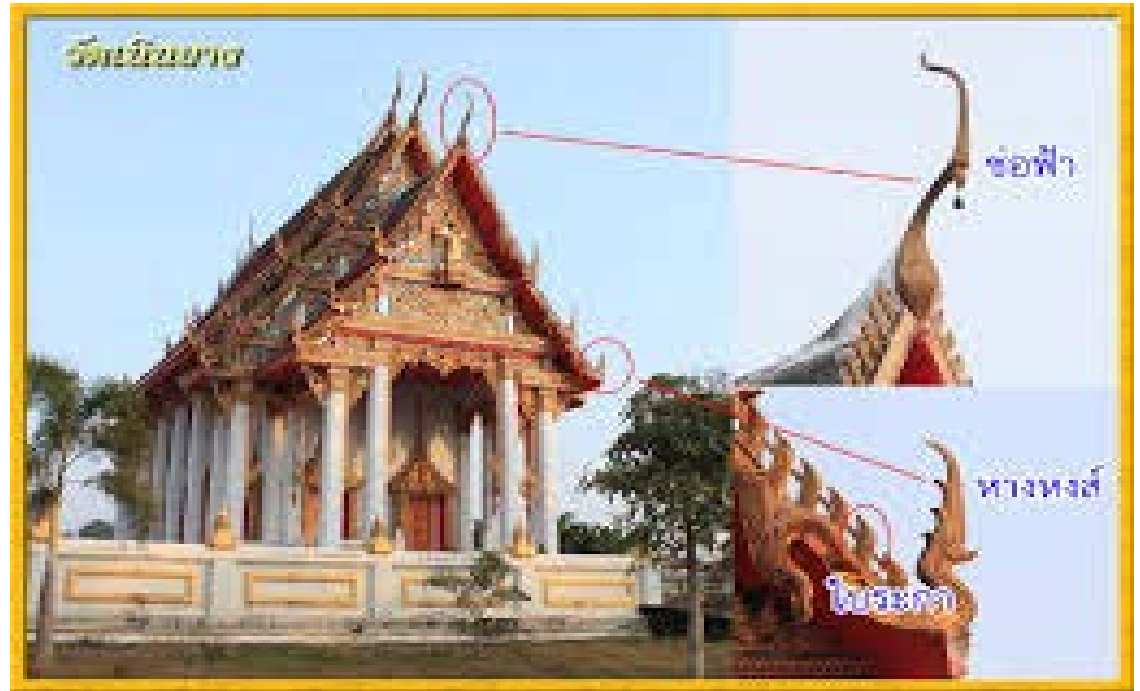
- ก. ช่อฟ้าตระการกลจะหย่น จะเยาะยั่วทิมัมพร
- ข. หางหงส์พองพิจิตรงอน ดุจกวักนภาลัย
- ค. บราลีพิลาศศุภจรูญ นภศูลประภัสสร
- ง. **ตาบทิศสะอึ้งแก้วกุดั่น สึงวาลัยวรรณมรกตรุ่งร่วง**

เกลียว

ช่อฟ้า

หางหงส์

เคลือบ

บราลี

ตาบทิศ

เฉลย

๒. หากนักเรียนพิจารณาวรรณคดี โดยใช้เกณฑ์ของเนื้อหา และจุดประสงค์ในการแต่ง ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ก. พระอภัยมณีจัดเป็นวรรณคดีศาสนา

ข. ไตรภูมิพระร่วงจัดเป็นวรรณคดีศาสนา

ค. สุภายิตพระร่วงจัดเป็นวรรณคดีศาสนา

ง. นิราศนรินทร์คำโคลงจัดเป็นวรรณคดีศาสนา

เฉลย

๓. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ก. นักเรียนควรเน้นการอ่านวรรณคดีเพื่อความเพลิดเพลินเท่านั้น

ข. นักเรียนควรอ่านวรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องเท่านั้น

ค. ในการอ่านวรรณกรรม นักเรียนควรแสดงความคิดเห็น
ประกอบการอ่านหรือการตีความด้วย

ง. นักเรียนควรตีความวรรณกรรมตามที่กวีได้นำเสนอไว้เท่านั้น
เนื่องจากกวีเป็นผู้แต่งวรรณกรรมขึ้นมา ฉะนั้น กวีจึงเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ
วรรณกรรมเรื่องนั้นมากที่สุด

เฉลย

๔. “ชมเชยคิดใช้หน้า นवलนาง
เดือนตำหนิงกลาง ต่ายแต้ม”

บทประพันธ์ข้างต้นมีความโดดเด่นด้านวรรณศิลป์อย่างไร

- ก. กลวิธีการเล่นคำ โดยใช้วิธีการสัมผัสอักษรจากคำว่า ต่าย แต้ม
- ข. กลวิธีการเล่นคำ โดยใช้วิธีการสัมผัสอักษรจากคำว่า นवल นาง
- ค. กลวิธีการหลากคำ โดยใช้วิธีการสัมผัสอักษรจากคำว่า ตำ(หนี)

ต่าย แต้ม

ง. กลวิธีการหลากคำ โดยใช้คำไวพจน์คำว่า แซ เดือน หมายถึง

พระจันทร์

เฉลย

๕. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. นันทลักษณ์มีความสำคัญในฐานะที่เป็นตัวกำหนดอรรถรสของวรรณคดี

ข. เสียงหนักเบาในบทประพันธ์ประเภทฉันทส่วงผลต่ออรรถรสของวรรณคดี

ค. คำประพันธ์ประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองมีลักษณะร่วมกัน ๐ การให้ความสำคัญกับคุณค่าทางวรรณศิลป์

ง. วรรณคดีประเภทร้อยแก้วมีลักษณะเฉพาะ คือ ให้ความสำคัญกับนันทลักษณ์เป็นหลัก ส่วนวรรณคดีประเภทร้อยกรองให้ความสำคัญกับคุณค่าทางวรรณศิลป์เท่านั้น

เฉลย

๖. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. รายทุกประเภทบังคับค่าเอก ค่าโท

ข. ฉันทเป็นร้อยกรองที่มีระเบียบบังคับเสียงหนัก เบา

ค. กาพย์เป็นคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองที่มีลักษณะบังคับ

จำนวนคำ

ง. กลอนเป็นคำประพันธ์ที่มีระเบียบบังคับเฉพาะคณะ สัมผัส และ
เสียงวรรณยุกต์

เฉลย

๗. ข้อใดมีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์เนื้อหาแตกต่างจากข้ออื่น

ก. ฉาก

ข. ตัวละคร

ค. โครงเรื่อง

ง. เสียงสัมผัส

เฉลย

๘. ข้อใดต่อไปนี้มีถ้อยคำที่แสดงภาพเคลื่อนไหว

ก. เรือชัยไวว่องวิ่ง

รวดเร็วจริงยิ่งอย่างลม

ข. เรือสิงห์วิ่งแผ่น โผน

โจนจากคลื่นฝืนฝ่าฟอง

ค. เสียงสรวลระรี่รี่

เสียงแก้วพีหรือเสียงใคร

ง. พระลอลีลาศฟ้า

ดินไหว

เฉลย

๘. คำประพันธ์ในข้อใดไม่มีการเล่นเสียงพยัญชนะ

ก. น้บฉวยชกฉกช้่า ฉุบฉ้บ

ข. เตะตีต๋อยต๊บต๊บ ตบตัก

ค. โถมทุบทุ่มถองท้บ ถีบท้าว

ง. ย้งแต่ตัวย้งต๋อง ห่อนไต้ภัยมี

เฉลย

๑๐. คำประพันธ์ในข้อใดไม่ปรากฏภาพเคลื่อนไหว

ก. ย่อมกระสอบกรอบแกรบกระไกรกริก

ก ลักพริกพลิกแพลงตะแคงหงาย

ข. บรรดาเพื่อนเตือนตื่นขึ้นแข่งแซ่

บ้างจอแจจัดการประสานเสียง

ค. ผู้หญิงหยิกตะกายผู้ชายทับ

เสียวหนุบหนับเหนาะแหะแยะขยำ

ง. เห็นโศกใหญ่ไถลน้ำระกำแฝง

ทั้งรักแข่งแถมสวาทประหลาดเหลือ

เฉลย

๑๑. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้กลวิธีการแต่ง

ข. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้สภาพสังคมโดยรวมในยุคสมัยของกวีได้

ค. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้คุณค่าทางวรรณศิลป์จากบทประพันธ์

ง. การศึกษาที่วงทำนองการแต่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้พัฒนาการในการประพันธ์ของกวีได้

เฉลย

๑๒. คำประพันธ์ในข้อใดไม่ปรากฏคติความเชื่อของสังคมไทย

ก. จะสู้ม้วยด้วยองค์พระทรงธรรม์ ตามเมืองไปสวรรคค์ชั้นฟ้า

ข. ถวายตัวพระองค์ทรงธรณี **จะได้เกียรติยศปรากฏ**

ค. โอ้มีกรรมทำไว้แต่ไรมา

พบเห็นหน้าลูกแล้วจะแคล้วกัน

ง. ชาตินี้มีงมีแต่สองหัตถ์

จงไปอุบัติเอาชาติใหม่

เฉลย

๑๓. คำประพันธ์ข้อใดมีสาระสำคัญแตกต่างจากข้ออื่น

- ก. ผมยาวเกล้ากระหวัดตัดไม่เข้า เหตุด้วยเขาคงทนทั้งมนต์ขลัง
- ข. **อุตสาหกรรมไฟฟ้าพลทรักษาตัว** **ค้อยยังข้มื่นเมื่อยที่เหน้อยกาย**
- ค. แกตักน้ำร่ำรดหมคราคี ช่วยขัดสี โสมขมมันสิ้นเป็นชาม
- ง. เสวยน้ำผันพระพักตร์ไปบูรพาทิศ เจริญฤทธิชันษาสถาผล

๑๔. “เรียนทนทุกข์แต่เช้า

มาสู่สุขคืนเชิญ

ชายใดจากสมรเป็น

จากคู่วันเดียวได้

คำประพันธ์ข้างต้นใช้ภาพพจน์ประเภทใด

ก. อุปลักษณ์

ค. อุปมา

เฉลย

ถึงเย็น

หม่นไหม้

ทุกข์เท่า เรียนเลย

ทุกข์ปี่มปานปี”

ข. อธิพจน์

ง. สัทพจน์

เฉลย

๑๕. ข้อใดใช้กลวิธีการประพันธ์ต่างจากข้ออื่น

ก. นิจจาฟ้ายังร้องไห้

ข. ดอกหญ้ายิ้มหวานกับลานหญ้า

ค. ฉันมองคลื่นรื้นเร่เข้าห่อฝั่ง

พม่าฝากฝั่งภักดีไม่มีสอง

ง. ร้อนรุ่มหมองใหม่เหมือนสุม

ฟ้าดำมืดมืดเหมือนม่านคลุม

จบ

